

4753 3. Beh. af Forsl. t. Finantslob f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4754

anvende de yderste konstitutionelle Midler, man har i Forfatningen, for at fjerne et saadant Ministerium. En anden Grund, hvorfor jeg ikke paa dette Stadium agter at stemme imod Finantsloven, er den, at man vel kan sige, at det foreliggende Forslag er et Regjeringsforslag, men strengt taget kan det dog ikke negtes, at det nu efterat være bearbejdet først i Udvalget og derpaa i dette Thing er blevet Flertallets Forslag, er blevet den Sides Forslag, hvortil jeg hører, og jeg vil, ikke være med til i Aften, af politiske Grunde, at forkaste et Lovforslag, som jeg selv har været med til at vedtage. En anden Sag vilde det være, dersom Forslaget skulde vende tilbage til dette Thing, efterat det har været i det andet Thing, og Regjeringen da vilde søge at faae sine Tanker gjenneførte og vilde byde os, hvad den bød os ved Finantslovsforslagets Forelæggelse. I saa Tilfælde forbeholder jeg mig ligeledes min Stilling til Sagen. De Herrer ville altsaa se, at jeg ikke er uenig i, hvad den ærede Ordsfører har udtalt om Maalet, hvorefter man skulde stræbe; og at jeg ikke har nogen stor Tillid til den nuværende Regering, allermindst — jeg vil ligefrem udtale det — til det bureaukratiske Element, som findes deri, hvad Enhver, efter mine Udtalelser, vil forstaa. De Herrer ville nu maaske sige, at det, da jeg er enig med dem om Maalet, og da jeg udtaler Mistillid til den nuværende Regering, er underligt, at jeg ikke vil søge at virke til Maalets Opfyldelse. Seg vil dertil svare, at det ikke er mig, om at gjøre, om vi naae det Maal, de Herrer opstille, i Dag eller i Morgen, eller om et halvt Aar, men det er mig, om at gjøre, at vi, naar vi naae det, kunne blive staaende derved, og at vi ikke da skulle være nødsagede til at vende tilbage dervfra. Da vil nemlig det saakaldte Demokrati, som det saa ofte er udtalt, her i Salen, være saldet for mange Aar; det vil, da vanstelig kunne rejse sig, for at naae til det Maal, vi i mange Aar have kæmpet for. Det er af disse Grunde, at jeg i Aften agter at stemme for Finantsloven. Det er sagt af andre Medlemmer her i Thinget, at de Medlemmer, der have været med til at vedtage Adressen, ikke nu kunne fly og træffe sig tilbage ved at sige Ja til Finantsloven. Seg svarer dertil, at jeg ikke vil, erkjende, at jeg trækker mig tilbage. Dersom jeg ostere skulde faae Sæde, i dette Thing, haaber jeg, at skulle vise, at jeg bliver mine Anskuelser ligesaa tro, som de andre Herrer have været imod deres tidligere udtalte Anskuelser. Seg tilbageviser altsaa det, at man skulde kunne sige, at man, fordi

man har stemt for Adressen, eller har udtalt Mistillid til Regjeringen, konsekvent skulde følge med her. Dertil siger jeg Nei; det er blot Tidspunktet, hvorefter det gjaelder. For mig er det, som sagt, ikke om at gjøre at naae Maalet i Dag, eller i Morgen, men om at blive staaende ved Maalet, naar vi have naaet det. Seg skal altsaa i Aften stemme for Finantsloven.

Winther: Paa hvilken Maade vi ere komne ind i den Stilling, hvori vi ere, deri skal jeg ikke videre forbyde mig. Der har været gjort saa mange gjensidige Beskyldninger, at det vil være paa sinde for dem, der staa udenfor, at se, hvem der har Ret; her i Thinget kommer det jo for hvert enkelt Medlem an paa, hvad han tror er rigtigt at gjøre i Sagen, og hele dette Gebet er jo nu saa vel bearbejdet, at jeg ikke skal gaa videre ind derpaa. Man beskylder paa den ene Side Regjeringen for, at den ikke vil vige Labouretterne af Lyft til at sidde der, og paa den anden Side beskylder man andre Maend, der føre an i Oppositionen, for at de gaa paa Jagt efter Labouretterne. Seg tror, at begge Dele ere urigtige. Det er efter min Mening Overbevisningen om, at man hver især bør forfatte, saa godt man kan, det, som man anser for rigtigt, der bringer hjer af Parterne til at staa paa sin Paastand, og bringer dem, One, til at stræbe efter Magten og den Anden til at stræbe efter at fastholde den. Alt dette vil jeg ikke gaa ind paa — jeg vil være ligesaa billig imod Modstanderne, som jeg ønsker, at de skulle være imod mig. Min Situation er nu, engang saaledes, at vi have udtalt her i Thinget, Mistillid til den nuværende Regjering, og have oversendt Hans Majestæt en Adresse i den Anledning. Nu forekommer det mig, at de, der have stemt for denne, paa en Maade skuffe Den, til hvem de henvende sig med Mistillidsadressen, naar de nu bevilge Finantsloven. Det er, noget af det Forunderligste, jeg kan tænke mig, at man udtaler nogle Ord om, at have Mistillid til Regjeringen, naar man ganske kort efter bevilger de Penge, hvormed den nu i et helt Aar vil kunne styre Landet. Hvorledes ville de forsvare paa en Gang, at gjøre dette? Det er meget muligt, at Andre kunne faae det ind i deres Hoveder, men jeg kan ikke faae det ind i mit, og derfor maa man undskylde mig, at jeg ikke kan holde med det ærede Medlem for Viborg Amts, Ste. Valgrevs (Thorup), som nylig var saa heldig at kunne bringe disse to Ting i Harmoni overfor sit Syn paa Sagen. Seg har ikke været med til at arbejde hen paa at